

Antidogma - USA: dindu nuffinok chimpouton

2017 január 16. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Az amerikaiak szeretik azzal kábítani magukat, hogy országuk erejét a faji-etnikai változatosság adja. Ezzel szemben az utóbbi évtizedek történelme éppenséggel azt bizonyítja, hogy egyre növekszik a „diverzitásból” eredő megosztottság és sokasodnak a fajközi konfliktusok. Az USA távolról sem az a paradicsomi etnikai „olvasztótégely”, amelyet a néger polgárjogi mozgalom idején 50 éve, vagy egy mulatt elnök beiktatása pillanatában elképzeltek. Ahogyan a múlt évi ferguson-i, baltimore-i, charlotte-i, milwaukee-i stb. négerzavargások (a nagyvárosi szlengben: chimpout) ismételtén megmutatták, a faji kérdés meghaladásának álma egyáltalán nem teljesült. A felháborodás, amellyel a spanyol ajkúak reagáltak *Donald Trump* egyik választási ígéretére, miszerint kitoloncol minden illegális bevándorlót, szintén az amerikai társadalom faji megosztottságát jelzi. Az amerikai lakónegyedek és iskolák változatlanul majdnem ugyanannyira szegregáltak, mint a múlt század hatvanas éveiben voltak. Elgondolkodtató tény az is – legalábbis azok számára, akik akarnak és tudnak gondolkodni –, miszerint Amerikában a leggazdagabb fekete környéken nagyobb a bűnözés, mint a legszegényebb fehér környéken. (The Richest Black Neighborhood in America Has A Higher Rate of Crime Than The Poorest White Neighborhood in America, paultown.com)

Ilyen körülmények között nem meglepő, hogy a legújabb felmérések alapján az amerikaiak többsége egyre feszültebbnek tartja a fajok és etnikumok közötti kapcsolatokat. (US race relations are deteriorating, businessinsider.com, 2015. augusztus 6.) Miért? A PC-válasz az, hogy a fehérek még mindig nem tettek elég erőfeszítést „rasszizmusuk” megszüntetésére. Valójában azonban egyre több fekete és latínó is elutasítja az etnikai olvasztótégely fogalmát, olyannyira, hogy a kisebbségek faji-etnikai szolidaritása a politikai élet megkerülhetetlen tényezőjének és egy nagyon hatékony nyomásgyakorló eszköznek számít. Ha az amerikaiak nemzedékre nemzedékre továbbra is a faji elkülönülésre, az etnikai gettósodásra törekednek, akkor a deszegregációval kapcsolatos várokozások talán utópiának bizonyultak? Ha a diverzitás a feszültség forrása, nem jelent-e kockázatot egy olyan politika, amely azon a (bal)hiedelmeken alapul, miszerint a faji sokszínűség adja egy ország erejét? Ha a faji-etnikai kisebbségek továbbra is közösségi érdekeket érvényesítenek, ésszerű elvárni a fehérektől, hogy úgy tegyenek, mintha nekik nem lennének ugyanilyen érdekeik?

Mindezek a kérdések joggal merültek fel azután, hogy 2016-ban régóta nem tapasztalt hevességű faji zavargások rázták meg Amerikát, a feketék által elkövetett nyári rendzagyilkosságokban tetőzve. A 60-as évek óta ez persze már nem számít újdonságnak, ami azonban a mostani chimpoutot a korábbiaktól megkülönbözteti, az a nyíltan fehérellenes lincshangulat, amelyet az internetes kapcsolati hálók és a fűsodratú médiumok visszhangoznak egészen a demokrata hatalom csúcsáig, amely addig szította a káoszt, amíg végül maga is teljesen belegabalyodott.

Emlékeztetőül: 2011 végén a demokrata párt boszorkánykonyhájában kifőzték az Occupy Wall Street (OWS) projektet, hogy a kapitalizmusellenesség cégére alatt *Obama* újraválasztásához toborozzanak utcai harcosokat. Ezek némi vandalizmuson és randálrozáson kívül nem követtek el erőszakos tetteket a köztereken és közparkokban megvalósított kempingezésük során. Több vezetőjüket és agitátorukat kooptálták *Obama* választási kampányába, és miután a kedvencüket újraválasztották, *George Soros* megszüntette a finanszírozásukat, az OWS pedig egyik napról a másikra eltűnt, mint szürke számár a ködben.

Három éve a demokrata úgy döntöttek, hogy megismétlik ugyanezt a trükköt, de bakot lőttek. Ahelyett ugyanis, hogy elkényeztetett fehér burzsoácsemetéket aktivizáltak volna, akik csak a diákhiteleiket akarták eltöröltetni, hogy semmit se kelljen fizetniük a teljesen haszontalan és nevetségesebbnél nevetségesebb diplomáikért (pl. fekete tanulmányok, gender tanulmányok, női tanulmányok, társadalmi aktivizmus, a hip-hop szociológiája, parapszichológia, buzi (sic!) zenetudomány, liberális művészetek, kiberfeminizmus stb.), ez alkalommal fekete prolikkal akarták kikapartatni a választási győzelem gesztenyéjét. *Soros*, *Debbie Wassermann-Schulz*, *Sidney Blumenthal* és *Clintonné* hasonszerű éceszgéberei ugyanis rádöbbsenek arra, hogy a jelöltjük túlságosan is korrupt, túlságosan is kötődik a Wall Streethez és túlságosan is gazdag ahhoz, hogy baloldalinak tűnjön, és még a média sem képes eladhatóvá sminkelni. Felplankolták tehát egy néger tini „gangsta” halálát, akit egy fehér zsaru ártalmatlanított *Fergusonban*, és a kampányidőszakokban hagyományosan felpörgetett antirasszista hangulatkeltés céljára létrehozták a Fekete Életek Számítanak (Black Lives Matter) nevű fajvédő aberrációt, amely azonban mára elszabadult a porázról – akárcsak a filmbéli *Django Tarantino* rült agyában.

Noha a kormányban, a médiában és általában is az establishmentben mindenki inkább leharapná a nyelvét, semhogy nyíltan beismerje Amerika egyik ki nem mondott nagy igazságát, hogy a rendőrség itt valójában arra szolgál, hogy terrorizáljon egy sokmillió civilizálhatatlan népességet, olyan szinten tartva atavisztikus kegyetlenségét, amely még nem teszi lehetetlenné a társadalom működését. Időről időre ezért likvidálnak a rendfenntartók elrettentésül néger férfiakat vagy ahogy a nagyvárosi szlengben nevezik őket, dindu nuffinokat (a lefűlelt fekete bűnözők által szokásos védekezésnek darált I didn't do nothing, vagyis „nem csináltam semmit” négeresen artikulált alakjából). Az amerikai zsaruk legfőbb feladata tehát: fenntartani a rend látszatát ebben a

multikulti latrinában, hogy a benne fortyogó toxikus ágensek a vécétet? alatt maradjanak és ne árásszák el a házigazda fény?z?en bebútorozott szalonját. Ez az amerikai „szivárványnemzet” profán valósága. Manapság azonban már a végs? stádiumú szenilitás jelei mutatkoznak az USA-ban, amely jelenség a történelemben mindig végzetesnek bizonyult bármely rezsim számára. Az történt ugyanis, hogy a balosok kezdik elhinni saját propagandájukat. Erre pedig Donald Trump sem találhat gyógyírt, még ha akarna sem.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló